

Instytut Pamięci Narodowej - Kraków

https://krakow.ipn.gov.pl/pl4/edukacja/przystanek-historia/147533,Malopolscy-Bohaterowie-Solidarnosci-Cezary-Kuleszyński-1937-2011.html
25.04.2024, 03:43

Małopolscy Bohaterowie „Solidarności”. Cezary Kuleszyński (1937-2011)

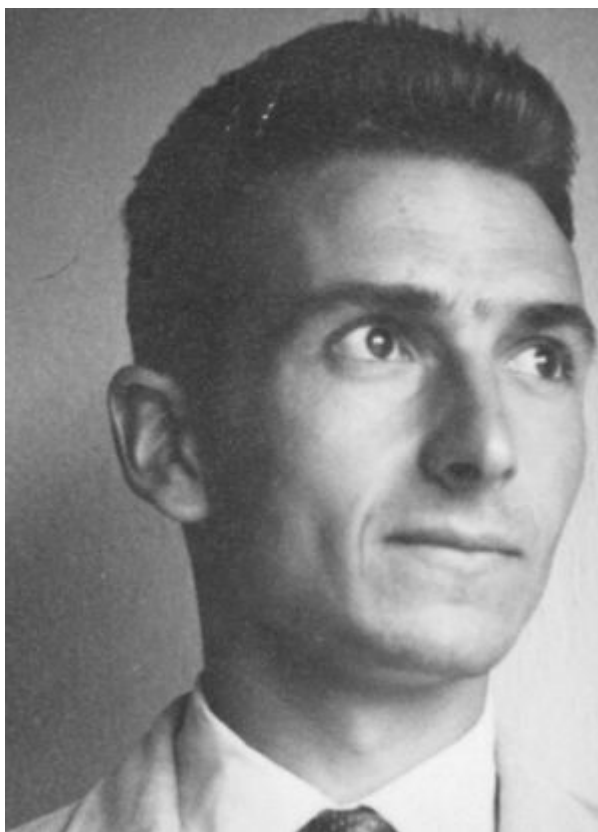
W 2020 r. obchodziliśmy 40. rocznicę Porozumień Sierpniowych i powstania „Solidarności”, która do wprowadzenia stanu wojennego walczyła o otwarcie i poszerzenie wolności obywatelskich. W ciągu 12 miesięcy 2021 r. przedstawimy sylwetki 12 związanych z naszym regionem członków związku z lat 1980-1981.

Opisujemy zarówno pierwszoplanowych, jak i szeregowych działaczy, których postawa to przykład ducha „Solidarności”. W styczniu przypomnieliśmy [Barbarę Niemiec](#), w lutym naszym bohaterem był [Franciszek Grabczyk](#), w marcu [Mirośław Dzielski](#), w kwietniu [Józef Smaga](#), w maju [Zbigniew Szkarłat](#), a w czerwcu [Kazimierz Kubrak](#). Bohaterką lipca była [Danuta Suchorowska-Śliwińska](#). W sierpniu przypominamy **Cezarego Kuleszyńskiego**.

Był sportowcem z sukcesami w skali kraju, nauczycielem i działaczem społecznym. Udzielając się w nowohuckiej „Solidarności” szczególną uwagę przykładał do spraw oświaty i wychowania. Współtworzył projekt, który miał wyzwolić polski sport z peerelowskiej zasady resortowości.

Specjalista od biegów z przeszkodami

Urodził się 27 listopada 1937 r. w Charsznicy (pow. miechowski). Był najstarszym dzieckiem Ryszarda i Janiny Kuleszyńskich. Dwa lata później urodził się jego brat Jerzy, następnie siostra Marzanna, a 15 lat później najmłodszy z braci Zbigniew.

Cezary Kuleszyński (1937-2011)

W latach 60. XX wieku Cezary Kuleszyński był czołowym polskim płotkarzem na dystansie 110 metrów. Karierę sportową rozpoczął w Budowlanych Kielce w 1953 r., a podczas studiów w Krakowie w latach 1956-1960 startował w barwach Wisły Kraków. Przeszedł następnie do Hutnika Kraków, z którym związany był do końca kariery sportowej, a później jako trener nowych pokoleń sportowców.

W latach 1962-1967 sześciokrotnie z rzędu brał udział w finale lekkoatletycznych Mistrzostw Polski w biegu na 110 m przez płotki. Jego największym sukcesem był brązowy medal Mistrzostw Polski na tym dystansie, wywalczony w 1967 r. w Chorzowie. Wyprzedził go wówczas m.in. jego wychowanek, Marian Chruściel, który zdobył srebrny medal. Kuleszyński reprezentował też Polskę w lekkoatletycznym meczu z Włochami, który odbył się w 1963 r. w Krakowie.

Cezary Kuleszyński (1937-2011)

Cezary Kuleszyński był absolwentem Wyższej Szkoły Wychowania Fizycznego (obecnie Akademia Wychowania Fizycznego) w Krakowie, którą ukończył w 1959 r. Po zakończeniu kariery sportowej pracował jako nauczyciel wychowania fizycznego w nowohuckich szkołach podstawowych i XI Liceum Ogólnokształcącym oraz trener lekkoatletyczny w Hutniku Kraków. W tym klubie wychował reprezentantów Polski – wspomnianego Chruściela oraz Andrzeja Lubasa i Zdzisława Serafina.

O uzdrowienie polskiego sportu

Już we wrześniu 1980 r. Kuleszyński zaangażował się w budowanie nowego ruchu związkowego w krakowskiej sekcji oświaty i wychowania NSZZ „Solidarność”. Był doradcą sekcji sportu i rekreacji Komisji Robotniczej Hutników. Podczas krajowej konferencji przedstawicieli „Solidarności”, zorganizowanej w kombinacie Huta im. Lenina, we współpracy z sekcją sportu i rekreacji przy Międzyzakładowym Komitecie Założycielskim Małopolska, przedstawiony został projekt zmian w polskim sporcie, którego współautorem – obok członka prezydium KRH Zdzisława Wagnera – był Kuleszyński.

Zakładano odejście od resortowych pionów sportowych. Domagano się decentralizacji zarządzania sportem i przejrzystości w jego finansowaniu. Służyć temu miało powołanie Krajowego Komitetu Kultury Fizycznej, korzystającego z prerogatyw do podejmowania

inicjatyw prawnych w dziedzinie kultury fizycznej. KKKF miałyby swoje niższe instancje w ówczesnych 49 województwach (Wojewódzkie Komitety Kultury Fizycznej) oraz w samorządzie (w postaci Terenowej Rady Kultury Fizycznej), które czuwałyby zarówno nad rozdziałem środków przeznaczonych na kulturę fizyczną, prawidłowością ich wydawania, jak i funkcjonowaniem ośrodków sportowych.

Przewidywano również powołanie Funduszu Kultury Fizycznej, nad którym pieczę sprawowałby KKKF. Fundusz byłby tworzony z jednoprocetowego odpisu od dochodu narodowego oraz połowy dochodów Totalizatora Sportowego, jak również z dochodów własnych organizacji sportowych i wpłat od osób fizycznych.

Projekt miał doprowadzić do odejścia od ówczesnego resortowego finansowania klubów sportowych przez górnictwo, wojsko, MSW czy wielkie przedsiębiorstwa. Program nie miał jednak szans realizacji, po pierwsze z uwagi na brak zainteresowania zmianami przez partyjnych decydentów, po drugie z powodu wprowadzenia stanu wojennego.

Kuleszyński uczestniczył w strajku okupacyjnym w HiL, który wybuchł po ogłoszeniu stanu wojennego. Za udział w proteście został zwolniony z funkcji trenera lekkoatletów przez Bolesława Szkutnika, dyrektora ds. pracowniczych kombinatu, a zarazem prezesa Hutnika Kraków.

Od konspiracji do rady miasta

W trudnych warunkach stanu wojennego Kuleszyński nie zaniechał działalności społecznej. Udzielał się w powołanym w 1982 r. przy klasztorze cystersów w Mogile Duszpasterstwie Nauczycieli „Ostoja”, jak również w powołanym rok później przy parafii Matki Bożej Częstochowskiej na os. Szklane Domy – Duszpasterstwie Hutników. W ramach akcji kolonijnych, organizowanych przez hutnicze duszpasterstwo, wraz z żoną Elżbietą sprawował opiekę podczas wakacyjnego wypoczynku nad dziećmi członków Społecznego Funduszu Pomocy Pracowniczej.

Włączył się również w działalność konspiracyjną. W październiku 1983 r., jako przedstawiciel nowohuckiej oświaty i Międzyzakładowego Komitetu Solidarności Nowa Huta, wszedł w skład podziemnego plenum Regionalnej Komisji Solidarności Małopolska. Współorganizował też zajęcia dokształcania i korepetycji dla członków nowohuckiej Federacji Młodzieży Walczącej.

Po wiosenno-letnich strajkach w 1988 r. został członkiem Komitetu Organizacyjnego NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Krakowie. Jesienią 1988 r. wszedł w skład reaktywowanej Krajowej Rady Sekcji Oświaty i Wychowania związku. W 1990 r., w pierwszych po zmianie ustroju wolnych wyborach samorządowych, został wybrany z ramienia Komitetu Obywatelskiego „Solidarności” do Rady Miasta Krakowa pierwszej kadencji. Pracował tam jako przewodniczącym komisji kultury fizycznej i sportu. W tym okresie podjął również działalność w odradzającym się ruchu narodowym, pełniąc funkcję prezesa Okręgu Krakowskiego Stronnictwa Narodowego.

Zmarł 2 stycznia 2011 r. w Krakowie.

Tekst Andrzej Malik